

...z papieru i ognia

Mariusz Zdziechowski
znany jako :
„OBYWATEL”

2008

SCENA 1 : PLENER- FALOCHRON -SZTORM- NOC.

Bezgwieździsta noc. Z oddali widać 2 postacie przytulone do siebie, siedzące na ziemi pod latarnią. Latarnia która rzuca słabe światło - jest jedynym oświetleniem. Mocne morskie fale uderzają o kamienny falochron rozchlapując wodę na wszystkie strony.

Młoda dziewczyna o blond włosach -Kika leży oparta o słup latarni w zakrwawionej białej bluzce i czarnej spódnicy . Obok niej siedzi przytulony starszy mężczyzna w niemieckim mundurze z II Wojny Światowej - Marcel. Marcel uciska ranę na brzuchu Kiki.

MARCEL :

Wytrzymaj.

Zabiorę cię stąd.

KIKA

Tam gdzie wiatr szumi w polu.

MARCEL

Tam chcesz jechać ?

KIKA

Tam gdzie wiatr szumi w polu.

MARCEL

Kika.!

Mów do mnie !

Słyszysz. Otwórz oczy.

KIKA (Bardzo cichym głosem)

Tam gdzie wiatr szumi w polu.

MARCEL

Kocham cię.!

Słyszysz, nie umieraj.

Kika.!

Marcel ma łyzy w oczach i coraz mocniej uciska ranę Kiki która leży w bezruchu .Przerażony wstaje, robi dwa kroki do tyłu .Patrzy na Kike leżącą w plamie krwi pod latarnią. Zrywa się wiatr i olbrzymia fala uderza o falochron. Ciało Kiki wpada do czarnej wody. Plama krwi zostaje zmyta przez wodę. Zmoczona przez fale, żarówka w latarni wybucha.

SCENA 2 : PLENER - POLANA- ZMIERZCH

Stary, siwy mężczyzna ubrany w białe szaty oraz młoda dziewczyna z czarnym warkoczem -Kika siedzą pod ,wygiętym ,starym drzewem po środku złotej polany. Na drugim końcu znajduje się skromny drewniany domek. Wieje lekki wiatr. Liście spadają z drzew.

KIKA

Nigdy nie rozumiałam, czemu ludzie stąd wyjeżdżają.

STARY MEŹCZYŻNA

Tak.

Czy istnieje piękniejsza rzecz na świecie,
od oglądania zachodzącego słońca ?

KIKA

Ja, zostanę tu na zawsze.

STARY MEŹCZYŻNA

Twoja matka jak była w twoim wieku mówiła tak samo.

KIKA

I co się stało ?

STARY MEŹCZYŻNA

Dorosła...

Przesiadywała całymi dniami w tym właśnie miejscu gdzie teraz siedzimy. Malowała. Była w tym całkiem dobra. Nie rozstawiała się ze swoimi farbami.

KIKA

Nie wiedziałam, że lubiła malować.

STARY MEŹCZYŻNA

Kochała.

A kiedy kończyła wyrzucała swój każdy obraz.

Najlepsze w tym było to,

że zabierałem i chowałem jej prace w szafie z ubraniami.

Wiedziałem, że nigdy nie będzie tam zaglądać.

KIKA

Masz je jeszcze ?

Mogę je zobaczyć ?

STARY MEŹCZYŻNA

Oczywiście kochana, tylko pomóż mi wstać.

Moje kości nie są takie jak 30 lat temu.

Kika łapie dziadka za ramię i podnosi do góry

KIKA

Odprowadzę cię.

STARY MEŹCZYŻNA

Spójrz na niebo.

Czyż nie jest piękne.

KIKA

Cudowne...

STARY MEŹCZYŻNA

Bądź cierpliwa.

Poczekaj tu, zaraz wrócę.

Starszy mężczyzna idzie powolnym krokiem opierając się o lasce, przez złote pole w kierunku chaty. Rozpościera się nad nim czerwone niebo.

SCENA 3: WNETRZE -PIWNICA - NOC

Obskurna piwnica. Kika siedzi na drewnianym krześle. Za nią stoi starsza kobieta która obcina jej włosy.

KOBIETA

Pieprz się z Niemcami tylko wtedy gdy jest to konieczne.

KIKA

Farba wystarczy ?

KOBIETA

Zależy co zamierzasz.

KIKA

Uciec z tego kraju, póki jeszcze można.

KOBIETA

Przez łóżko ?

KIKA

Jeśli będzie trzeba

KOBIETA

Pamiętaj. Niemcy nie są głupcami.
Potworami tak, ale nie głupcami.

Kobieta nakłada Kice farbę na głowę. Kika patrzy na swoje odbicie w popękanym lustrze.

SCENA 4: PLENER - ULICA - DZIEŃ.

Kika w krótkich blond włosach i długim granatowym płaszczu idzie po ulicy, Niemieccy żołnierze się za nią oglądają pogwizdując. Kika wchodzi do kawiarenki. Żołnierz stojący przy drzwiach zdejmuje Kice płaszcz i wiesza go na wieszaku.

Kika siada przy stoliku pod oknem. Patrzy przez szybę na szare miasto spowite mgłą. Ludzie ubrani w ciemne ubrania, maszerujący żołnierze. Odwraca się gdy słyszy głos kelnera.

KELNER

Co mogę podać.?

KIKA

Kawę i szarlotkę.

Kelner odchodzi. Do stolika Kiki dosiada się przystojny, niemiecki żołnierz z oliwką w ręku.

ŻOŁNIERZ

Co taka piękna kobieta robi sama ?

KIKA

Już nie.

ŻOŁNIERZ

Już nie ?

KIKA

Już nie siedzę sama.

*Żołnierz, czując się pewniej kładzie rękę na udzie Kiki.
Kika wstaje, zdejmując płaszcz z wieszaka i wybiega z
kawiarni. Skręca w wąską ciemną alejkę między zniszczonymi
domami. Żołnierz wybiega za nią.*

ŻOŁNIERZ

Panienko, nawet nie poznałem twojego imienia.

*Kika idzie coraz szybszym krokiem. Nie oglądając się za
siebie. Słysząc z tyłu tupot wojskowych butów.*

ŻOŁNIERZ

Słyszysz dziwko.!

*Kika się odwraca, tuż przed nią stoi żołnierz z uśmiechem na
twarzy.*

KIKA

Nigdy więcej mnie tak nie nazywaj.

ŻOŁNIERZ

A jak mam cię nazywać ?
Może wolisz „Żydówko”
To twój naturalny kolor ?

KIKA

Tak.!

ŻOŁNIERZ

To ciekawe.
Teraz wiele Żydówek farbuje włosy.

KIKA

Nie jestem Żydówką.

ŻOŁNIERZ

Ależ jesteś.
Wyjątkowo ładną.

Ale jednak.

KIKA

Mam dokumenty...

Kika wyciąga z kieszeni płaszcza dokumenty ze swoim zdjęciem. Podaje je niecierpliwie żołnierzowi, który w kąciku ust trzyma drewnianą wykałaczkę po oliwkach.

Żołnierz wyciąga dłoń w czarnej skórzanej rękawiczce od niechcenia. Patrzy na dokumenty i wyrzuca je w kałużę.

ŻOŁNIERZ

Marny falsyfikat.

KIKA (wysokim głosem)

Jak śmiesz.

Pójdę z tym do twojego dowódcy i...

Żołnierz uderza mocno otwartą dłonią Kikę w twarz. Która upada na kolana.

Żołnierz podaje rękę Kice i pomaga jej wstać

ŻOŁNIERZ

Wybacz nie chciałem.

Dobrze wiemy, że nie będziesz krzyczeć.

Żołnierz przygniata Kikę do ściany bloku.

KIKA (Cichym przerażonym głosem)

Proszę przestań.

Żołnierz opuszcza spodnie.

ŻOŁNIERZ

Spokojnie spodoba ci się.

Z tyłu słychać głos mężczyzny.

MARCEL

Szeregowy.

Co się tu dzieje.

Żołnierz wystraszony odwraca głowę do tyłu i szybko podciąga spodnie. Na przeciw niego stoi starszy mężczyzna ubrany w niemiecki mundur obwieszony odznaczeniami wojennymi.

ŻOŁNIERZ

Ja..

Zatrzymałem podejrzaną.!

MARCEL

A teraz zrobiłeś jej rewizję.

Żołnierz

Tak jest.

MARCEL

Swoim kutasem ?

Odmaszerować.

Żołnierz z uśmiechem na twarzy odchodzi. Kiedy skręca w alejkę Marcel pomaga wstać przestraszonej i zalanej łzami Kice.

MARCEL

Nic ci nie zrobił ?

KIKA

On miał rację.

Jestem Żydówką.

MARCEL

A czy to ma jakieś znaczenie.?

SCENA 5 :WNĘTRZE – POKÓJ HOTWŁOWY – DZIEŃ

DWA TYGODNIE PÓZNIEJ

Kika siedzi na łóżku w roztrzepanych włosach. Do pokoju w rozpiętej mundurowej koszuli wchodzi Marcel.

MARCEL

Wojna się niedługo skończy.

KIKA

To chyba dobrze.

MARCEL

To kwestia godzin zanim Rosjanie zdobędą Berlin.
Ty jesteś bezpieczna.
Ale ja zostanieę zostanieę rozstrzelany.

KIKA

Musimy stąd uciekać.

MARCEL

Właśnie idę do bazy to załatwić.

KIKA

Mogę iść z tobą ?

MARCEL

Lepiej zostań w pokoju.

KIKA

Nie wychodziłam z tego pokoju od kiedy... uratowałeś mnie.
Siedzę tu całe dwa tygodnie.

MARCEL

Tylko szybko.
Mamy mało czasu.

SCENA 6 : PLENER -ULICA - POŁUDNIE

Kika i Marcel idą po szarej ulicy. Z oddali słyszać strzały i wybuchy. Przez ulice przebiega młody chłopak z karabinem. Po drugiej strony ulicy są poukładane zwłoki na chodnikach. Na budynku powiewa spalona flaga ze swastyką. Para dochodzi do wielkiej bramy,bazy wojskowej. Kika rozgląda się dookoła.

Nagle jej wzrok się zatrzymuje na lądowisku dla samolotów. Staje w miejscu,jej twarz robi się biała. Tuż za nimi spada bomba na dach budynku. Marcel upada na ziemię zakrywając głowę. Kika dalej stoi w miejscu.

MARCEL

Kika co ty wyrabiasz ?

KIKA (stoi w miejscu patrząc się przed siebie)

Czyj.

Czyj to samolot ?

Za ogrodzeniem stoi czarny bombowiec z napisem z czerwonej farby „JESTEM MISTRZEM”

MARCEL

Mój.!

Przecież ci mówiłem, że jestem Pilotem.

Marcel łapie Kikę za ramię i ciągnie ją za sobą do schronu. Schodzą po schodach. Marcel podchodzi do telefonu i wykręca numer. Kika siada na podłogę, patrzy się w biały sufit oświetlony przez żarówki. Marcel wyciąga z kieszeni notes i coś w nim zapisuje.!

MARCEL

Musimy iść.

SCENA 7 : PLENER - FALOCHRON - NOC

Marcel prowadzi Kikę po falochronie. Mocne fale uderzają o skaliste wybrzeże. Z oddali widać świecącą się lampę.

MARCEL

Dzięki Bogu.

Pali się.

Gdyby zgasła, statek by nas nie namierzył.

KIKA

Tak.

MARCEL

Wszystko w porządku ?

Dziwnie się zachowujesz od kiedy wyszłaś z hotelu.

Wiem, że to co zobaczyłaś było straszne.

Marcel i Kika zatrzymują się pod latarnią. Fale uderzają o skały. Kika wyciąga z kieszeni przemoczonego płaszcza pistolet. Ręce trzęsą się jej z zimna.

MARCEL

Co ty robisz ?

Jestem przy tobie.

Nie masz się czego bać.
Wojna się skończyła.

Kika trzyma pistolet wycelowany prosto w Marcela ubranego w Niemiecki Mundur.

KIKA

Uratowałeś mnie.
Nie mogę tego zrobić!

Oczy Kiki robią się czerwone. Marcel wyciąga rękę w stronę Kiki.

MARCEL

Wszystko będzie dobrze!
Słyszysz ?
Niedługo przypłynie statek i nas stąd zabierze.

Kika szybkim ruchem strzela sobie w brzuch. Pistolet wpada do wody. Marcel podbiega do Kiki.

SCENA 8 : PLENER - POLANA- ZMIERZCH

Starszy mężczyzna idzie powolnym krokiem opierając się o lasce,przez złote pole w kierunku chaty. Rozpościera się nad nim czerwone niebo. Mężczyzna wchodzi do chaty. Kika patrzy na zachodzące słońce.
Z oddali słychać zbliżający się samolot. Kika odwraca głowę do tyłu. Zza linii drzew widać nadlatujący czarny bombowiec z napisem z czerwonej farby „JESTEM MISTRZEM”.Bombowiec przelatuje nad polaną i zrzuca bombę w sam środek chaty. Dom po chwili wybucha. Delikatny wiatr porusza koronami drzew. Samolot odlatuje w stronę zachodzącego słońca.

Koniec